

Regine Theiss Quist Holm

Fra: Maja Møller Kreibke (KFST)
Sendt: 2. november 2016 13:38
Til: Lasse Lau Nielsen
Cc: Nicky Valbjørn Trebbien; Marie Agerlin Lund; Sanne Olsen (DEP); Henrik Bjarke Knudsen; Søren Bo Rasmussen; Jacob Borum; 1-DEP Høringer
Emne: Høringsvar vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale marked

Til Kulturministeriet

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget Kulturministeriets høring vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale marked.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udgør sammen med Konkurrencerådet en uafhængig konkurrencemyndighed. De følgende høringsbemærkninger afgives udelukkende som konkurrencemyndighed.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Maja Møller Kreibke

Student
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen/
Danish Competition and Consumer Authority
Direkte +45 4171 5157
E-mail mmk@kfst.dk

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5000

Vi arbejder for velfungerende markeder.

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Alene fremsendt pr. mail til lln@kum.dk med kopi til ntv@kum.dk og map@kum.dk med emnefelt "Høring vedr. forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked"

3. november 2016

Høringssvar vedr. forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked

Koda benytter sig herved af lejligheden til at komme med bemærkninger til Kulturministeriets høringsmail af 6. oktober 2016 vedrørende "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked".

Kort om Koda

Koda er en non-profit medlemsforening, som forvalter rettigheder for komponister, tekstforfattere og musikforlæggere fra ind- og udland. Koda har godt 44.000 direkte medlemmer og repræsenterer derudover mange tusinde rettighedshavere via aftaler med andre forvaltningsselskaber fra hele verden. Kodas opgave er at sørge for at musikbrugere nemt kan få adgang til de musikrettigheder, de har brug for, og dernæst at dem, der har skabt musikken, får betaling når deres musik spilles offentligt, fx i radio, fjernsyn eller på internettet. For yderligere information om Koda henvises der til www.koda.dk/omkoda.

Koda er medafsender på høringssvaret afgivet af Samrådet for Ophavsret, som Koda derfor henviser til og støtter i sin helhed.

Koda vil dog særligt knytte nogle bemærkninger til forslaget betragtning 38 og artikel 13 om informationssamfundstjenester, der giver offentligheden adgang til ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser uploadet af brugerne. Det er helt afgørende for autorer og udøvende kunstnere, at der bliver etableret et ophavsretligt medansvar for udbydere af disse tjenester, der faciliterer, katalogiserer og profiterer på brugernes uploads af ophavsretligt beskyttet indhold, med henblik på at skabe grundlag for aftaler om en rimelig betaling for rettighederne.

E-handelsdirektivets "safe harbour"-regler var ikke tiltænkt tjenester med brugeruploadet indhold

Da E-handelsdirektivet blev til i 1990'erne var bestemmelserne om "safe harbour" tiltænkt at beskytte udbydere af internettets infrastrukturelle tjenester mod ansvar for indholdet af de hjemmesider, e-mails og anden elektronisk kommunikation, de gjorde tilgængeligt for modtagerne og/eller offentligheden – helt tilsvarende postvæsenets ansvarsfrihed for indholdet af afsendte breve eller pakker – "don't shoot the messenger".

Der var dengang slet ikke tænkt på den massive udvikling af tjenester, hvor brugernes uploads af indhold bliver gjort tilgængeligt for offentligheden, og hvor indholdet er kata-

logiseret og gjort søgbart, som for eksempel YouTube. Netop YouTube har oven i købet – i kraft af "Google Chrome"-teknikken – mulighed for at sende YouTubes indhold videre til brugerens tv-skærm, hvorved brugerens oplevelse af indholdet kommer fuldt på højde med de indholdstjenester, der udbydes på almindelige markedsvilkår – herunder med hensyn til rettighedsrhvervelse. Det bemærkes, at det er misvisende at betegne indholdet af YouTube som "brugergenereret". Der er i vidt omfang tale om indhold genereret af andre ophavsretlige rettighedshavere og indholdsproducenter. Allerede når en bruger uploader sådant indhold til YouTube, krænkes rettighederne tilhørende de ophavsretlige rettighedshavere og indholdsproducenter, og krænkelsen forstærkes yderligere, når udbyderen stiller indholdet til rådighed på internettet.

Imidlertid har udbyderne af disse tjenester, bl.a. Google (YouTube) og Facebook, hidtil påberåbt sig e-handelsdirektivets "safe harbour"-bestemmelser, når rettighedshaverne har mødt dem med krav om rimelig betaling fra disse tjenester. Det er hidtil ikke lykket effektivt at få rammet en pæl igennem denne værdioverførsel, "transfer of value", hvor tjenesterne i urimelig grad profiterer på rettighedshavernes frembringelser uden at rettighedshaverne bliver behørigt betalt for deres frembringelser.

Koda og andre rettighedshavere har derfor i en årrække kæmpet for, at dette "transfer of value" blev adresseret, hvilket EU-kommissionen med dette forslag i nogen grad har imødekommet, under betegnelsen "value gap".

Det skal nævnes, at EU-kommissionen også på andre områder har taget initiativer i retning af at skærpe linjen overfor denne type tjenester. Som noget nyt indeholder forslaget til revision af direktivet 2010/13/EU om audiovisuelle medietjenester således krav til udbydere af videoplatforme (direktivet adresserer kun audiovisuelle tjenester), som organiserer indhold, men ikke har et redaktionelt ansvar for indholdet. Disse tjenester skal gennem "passende foranstaltninger" beskytte mindreårige mod skadeligt indhold og beskytte alle borgere mod tilskyndelse til had. Derved har EU-kommissionen allerede taget hul på at etablere et indholdsansvar for disse tjenester.

Nærværende direktivforslag rummer som nævnt skridt i den rigtige retning, men Koda mener dog ikke forslaget er tilstrækkeligt til at sikre at disse tjenester fremover ikke kan påberåbe sig "safe harbour"-undtagelsen og dermed sikre en rimelig betaling fra disse tjenester til rettighedshaverne. Det bemærkes, at en rimelig betaling fra disse tjenester er forudsætningen for et digitalt indre marked præget af en sund og ligeværdig konkurrence mellem de af internettets indholdsudbydere, der ikke undviger deres ophavsretlige ansvar – såsom diverse musik- og videotjenester som fx Spotify og Netflix mv. – og de tjenester, der hævder, de er uden kendskab til indholdet, men ikke desto mindre kan generere store reklameindtægter på at kende deres brugeres adfærd i detaljer.

Vedr. artikel 13, Leverandører af informationssamfundstjenesters anvendelse af beskyttet indhold ved at lagre og give adgang til store mængder af værker og andre frembringelser, som uploades af deres brugere

Efter Kodas opfattelse fremgår det ikke med tilstrækkelig tydelighed af artikel 13, at en

onlinetjeneste ikke kan opnå ansvarsfrihed i medfør af e-handelsdirektivets regel om "safe harbour", hvis tjenesten spiller en aktiv rolle i formidlingen af indhold fra sin platform. Dette er kun i vage vendinger beskrevet i betragtning 38 og er helt udeladt i artikel 13.

Koda finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at væsentlige dele af beskrivelsen af den nye regulering er 'gemt væk' i de første to afsnit i betragtning 38, og ikke med ønskelig tydelighed fremgår direkte af artikelteksten.

Koda finder dels, at det bør præciseres i selve ordlyden af artikel 13, at når tjenesteyderen spiller en aktiv rolle i optimering af præsentationen eller promovning af det ophavsretligt beskyttede indhold, så er retsfølgen, at ansvarsfritagelsen i e-handelsdirektivets artikel 14 ikke finder anvendelse; dels at dette forhold, som indbefatter fortolkning af et andet direktiv, af hensyn til ordentlig information til EU-borgerne udtrykkeligt bør fremgå af nærværende direktivtekst og ikke alene være omtalt i præambelbetragtningerne.

Koda vil eftersende konkrete forslag til ændringer i den engelske version af både betragtning 38 og artikel 13, som vil imødekomme det beskrevne behov for afklaring.

Koda stiller sig naturligvis hellere end gerne til rådighed for drøftelse af ovennævnte eller af øvrige spørgsmål vedrørende høringen.

Med venlig hilsen

Jakob Hüttel
Juridisk og international chef

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København V

31. oktober 2016

IVÆKSTs høringssvar til Kulturministeriets høring om Ophavsretspakke II

IVÆKST takker for muligheden for at give vores mening til kende i forbindelse med denne høring. Som repræsentant for virksomheder og iværksættere støtter vi fuldt ud et digitalt indre marked og en moderne ophavsret, der giver brugerne nem adgang til indhold online, beskytter ophavsretshavere og giver mulighed for at skabe økonomisk bæredygtige forretningsmodeller. Det er yderst positivt, hvis vi kan gøre ophavsretten tidssvarende og forenelig med en digital tidsalder.

Sagen er dog den, at Europa-Kommissionens udspil, som denne høring vedrører, indeholder flere problematiske forslag, der vil virke kontraproduktivt og begrænse iværksætteres muligheder for at skabe bæredygtige forretningsmodeller i en digital tidsalder.

Helt overordnet mener vi, at vi med denne høring ikke blot skal tage stilling til et par ophavsretsmæssige teknikaliteter af gennemsnitlig væsentlighed. Der er mere på spil. Ønsker vi et frit og demokratisk internet, som digitale iværksættere kan benytte til at skabe innovation og informationstilgængelighed? Eller ser vi internettet og digitaliseringen, som noget vi skal beskytte os imod? Det er det vi tager stilling til. Det er et principielt politisk spørgsmål om det frie internet på linje med ACTA, og det fortjener opmærksomhed og lederskab fra højeste politiske niveau.

I dette høringssvar kommenterer vi på følgende tre ting, som vi finder stærkt problematiske:

- Artikel 3 om tekst- og datamining
- Artikel 11 om rettigheder i pressepublikationer (også kaldet neighboring rights)
- Artikel 13 om indholdsgenkendelsesteknologi

Begrænsning af tekst- og datamining begrænser innovation (Artikel 3)

Europa-Kommissionen foreslår at ændre ophavsretten, så det fremadrettet kun er forskningsinstitutioner, der er omfattet af undtagelsen i forhold til tekst- og datamining. Forslagets præcise afgrænsning er dog uklar, og det medfører en betydelig usikkerhed for virksomheder, der allerede i dag baserer sin forretningsmodel på tekst- og datamining eller planlægger at gøre det på sigt. Det er ikke helt uvæsentlige konsekvenser, der er på spil, for tekst- og datamining handler i bund og grund om kunstig intelligens, machine learning, automatisering, data og al den teknologi, som vi ved vil være en drivende kraft for innovation, vækst og konkurrenceevne. I Børsen kunne man mandag den 17. november læse om danske iværksættere, der forsøger at udvikle en kommerciel succes med udgangspunkt i tekst- og datamining, men som kan blive udfordret på eksistensen og fremtidig vækst, hvis EU vedtager dette forslag. De omtalte virksomheder er blot eksempler på, hvordan det konkrete forslag udgør en trussel for innovationen, og det helt store spørgsmål er, om Danmark og EU vil spille med i en digital tidsalder og

dermed forsøge at udnytte de digitale muligheder til at opretholde og udvikle vores evne til at skabe velstand. Æn ting er sikkert: forsøger vi at stoppe udviklingen og beskytte udvalgte sektorer med regulering, sker den digitale udvikling uanset hvad - fx i USA og Asien som allerede i dag digitaliserer med fuld damp på alle kedler. Set fra et iværksætterperspektiv er det dybt problematisk, at vi i EU risikerer at sætte os selv bagerst i kapløbet med uhensigtsmæssig og innovationsfjendtlig regulering, og vi advarer derfor mod dette forslag. Vi skulle i stedet fokusere kræfterne på at skabe et innovationsvenligt og digitalt EU.

Forslag om rettigheder i pressepublikationer skader informationstilgængelighed og digitalt iværksætteri (Artikel 11)

Europa-Kommissionen foreslår at indføre en ny rettighed for udgivere af pressepublikationer, der også er kendt som "neighboring rights". Vi anerkender, at mange medier har udfordringer med at skabe en forretningsmodel, der giver sorte tal på bundlinjen. Men løsningen er ikke, at vi bliver bagudskuende og forsøger at bremse udviklingen og informationstilgængeligheden, som internettet fører med sig. Forslaget ignorerer negative erfaringer fra både Tyskland og Spanien. Erfaringerne viser, at:

- **Forslaget skader digitale iværksættere**, fordi onlinetjenester, der sender gratis trafik til medier, typisk ikke tager betaling for at linke til indhold online. Så når medierne skal have betaling for at tjenesterne må linke, forsvinder forretningsgrundlaget og investorernes interesse. Derudover vil forslaget introducere en betydelig juridisk gråzone og øge risikoen for uforudsete regninger for krænkelse af ophavsretten og dermed også øge behovet for omkostningsfuld advokatrådgivning, som ikke alle iværksættere har råd til.
- **Forslaget skader de medier, det er sat til at beskytte**, for når onlinetjenester må lukke, går medierne glip af trafik, som de kan tjene penge på. Men det er især de små, nye, innovative og ukendte medier, der forsøger at omfavne internettet og digitaliseringen til at skabe nye forretningsmuligheder, det går ud over. Det viser erfaringerne fra andre lande som Spanien og Tyskland.
- **Forslaget begrænser adgangen til verdens informationer**, for uden links bliver det sværere at finde indhold online. Derudover bliver det sværere for brugerne - danskere såvel som andre europæere - at dele links til artikler og indhold online. Det vil være et brud med det internet vi kender, og som vi gerne skulle videreudvikle frem for at begrænse.

Krav om indholdsgenkendelsesteknologi vil udgøre en stor barriere (Artikel 13)

Europa-Kommissionen foreslår, at såkaldte informationssamfundstjenester skal have "effektive indholdsgenkendelsesteknologier". Dette er ganske enkelt umuligt for digitale iværksættere at leve op til. Hvis man fx laver en hurtig Google-søgning for at se, hvad YouTube's (og dermed også Googles) Content ID har kostet, står det klart, at det ikke er en investering, man som typisk iværksætter lige har råd til. Vi vil i hvert fald hævde, at det er langt de færreste, der har 60 millioner dollars til en investering i indholdsgenkendelsesteknologi.

Endelig lægger forslaget op til et brud med e-handelsdirektivet, der sikrer informationssamfundstjenester mod krænkelse af ophavsretten foretaget af brugerne. E-handelsdirektivet friholder informationssamfundstjenesterne for juridisk ansvar, hvis brugerne uploader indhold, der krænker ophavsretten. Tjenesterne er i dag først ansvarlige, efter de er blevet gjort opmærksomme på problemet. Men læser man artikel 13 sammen med betragtning 37 - 39, tyder alt på, at Europa-Kommissionen ønsker et brud med denne procedure. Det vil være et grundlæggende brud med internettet, vi kender, og brugergenereret indhold. For bliver informationssamfundstjenesterne juridisk ansvarlige i det øjeblik en bruger uploader indhold, der krænker ophavsretten, vil tjenesterne blive nødt til at filtrere manuelt. Men med den hast og i det omfang indhold uploades, er det umuligt. Vedtages dette forslag, vil det udgøre en massiv forbrugergenereret indhold samt uploads og deling af indhold.

De bedste hilsener

Peter J. Kofler
Sekretariatschef

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Sendt per email til lln@kum.dk med
cc til ntv@km.dk og map@kum.dk

IT-Politisk Forening
c/o Jesper Lund
Carl Bernhards Vej 15, 2.tv
1817 Frederiksberg C

E-mail : bestyrelsen@itpol.dk
Web : <http://www.itpol.dk>

Dato : 4. november 2016

Hørings svar vedrørende Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked

IT-Politisk Forening har bemærkninger til artikel 11 (beskyttelse af pressepublikationer) og artikel 13 (visse anvendelser af beskyttet indhold via onlinetjenester) i Kommissionens direktivforslag om ophavsret på det digitale indre marked.

Artikel 11 (beskyttelse af pressepublikationer)

Kommissionen foreslår at udgivere af pressepublikationer skal have en beslægtet rettighed til den digitale anvendelse af deres publikationer. Den nye beslægtede rettighed omfatter reproduktion og tilrådighedsstillelse for offentligheden, og den gælder i 20 år. Rettigheden vil være undergivet de samme undtagelser som den almindelige ophavsret, for eksempel citatretten i den danske ophavsretslov.

Betragtning 33 nævner at hyperlinks, som ikke er at betragte som en overføring til offentligheden, ikke er omfattet af den nye beslægtede rettighed. EU-domstolen har i en række nylige domme (C-466/12, C-348/13 og C-160/15) fastslået, hvornår hyperlinking udgør en overføring til offentligheden, og vi antager, at formuleringen i betragtning 33 betyder, at direktivforslaget ikke søger at ændre denne retspraksis. Det er dog ikke fuldstændigt klart ud fra teksten i direktivforslaget. Hyperlinking udgør

en essentiel del af internettets funktion, og det vil være meget uheldigt, hvis henvisninger til nyhedsartikler i form af hyperlinks på World Wide Web skal udgøre en beskyttet digital anvendelse.

Baseret på Kommissionens pressekonference ved præsentationen af direktivforslaget har vi forstået forslaget således, at den nye rettighed skal omfatte henvisninger, som kopierer en mindre del af nyhedsartiklen, de såkaldte snippets (uddrag). Det kan være sociale medier som Facebook og Twitter eller indekseringstjenester som Google News. Udgiveren af en webside, herunder nyhedspublikationer, kan, via HTML tags eller et API for den pågældende tjeneste, typisk selv bestemme, hvad der vises som snippet (uddrag). Denne digitale anvendelse er lidt mere omfattende end det rene hyperlink (fordi et lille uddrag af det digitale værk kopieres), men forskellen er i virkeligheden ikke særligt stor. For at læse den nyhedsartikel, som der henvises til, skal brugeren af den sociale medie-tjeneste eller indekseringstjenesten klikke på et link og gå til hjemmesiden for udgiveren af pressepublikationen. Denne hjemmeside kan være forsynet med reklamer eller der kan være en paywall, hvor kun betalende brugere får adgang. Begge dele genererer indtægter til udgiveren.

Artikel 11 indebærer, at indekseringstjenester og sociale medier (som tillader deres brugere at lave links med snippet-funktion) skal indgå aftaler med udgivere af pressepublikationer for at disse henvisninger er lovlige. Dermed får udgiveren af pressepublikationer mulighed for at kræve betaling for den digitale anvendelse med snippet-henvisninger. I dag foretages disse henvisninger og indeksering almindeligvis uden nogen betaling. Udgiveren af hjemmesiden (pressepublikationen), som indekseres eller som der henvises til med uddrag, kan typisk forhindre at denne indeksering eller henvisning sker. For eksempel respekterer de fleste indekseringstjenester robots.txt standarden for at afvise indeksering. På denne måde har udgiveren i dag en teknisk mulighed for at forhindre den digitale anvendelse, men altså ikke en mulighed for at kræve betaling for den.

IT-Politisk Forening mener, at den foreslåede beslægtede rettighed for digital anvendelse af pressepublikationer er en meget dårlig idé, som i værste fald kan have stærkt

negative konsekvenser for internettets funktion og borgernes grundlæggende rettigheder til ytrings- og informationsfrihed.

For det **første** er det efter vores opfattelse principielt betænkeligt, at der skabes nye immaterielle enerettigheder, specielt i det digitale domæne. Den ophavsretslige eneret bør være begrænset til reproduktion og tilrådighedsstillelse af selve det værk, som ophavsmanden har skabt. Det er hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt at enhver digital anvendelse af værket, udover reproduktion og tilrådighedsstillelse, skal udgøre en yderligere særligt beskyttet rettighed for ophavsmanden eller dennes udgiver. Indekseringstjenester og henvisninger med uddrag via sociale medier vil ofte skabe øget interesse for selve værket (nyhedspublikationerne) og derigennem give øgede indtægter til ophavsmanden eller dennes udgiver, enten i form af reklamer eller abonnementsindtægter ved paywalls.

Det forhold, at sociale medie-tjenester og indekseringstjenester tjener penge på aktiviteter, som i en eller anden (yderst begrænset) forstand indebærer en "digital anvendelse" af et ophavsretsligt beskyttet værk, bør ikke per automatik føre til at disse indtægter skal deles med andre. Lovgivning om indførelse af nye beskyttede rettigheder vedrørende "digital anvendelse" af værker kan hæmme udviklingen af den digitale økonomi og stille europæiske firmaer dårligere i konkurrencen med firmaer, der opererer uden for Den Europæiske Union.

For det **andet** finder vi det tvivlsomt, om den nye beslægtede rettighed reelt vil skabe øgede indtægter for udgivere af pressepublikationer. Tyskland og Spanien har i national lovgivning indført lignende ordninger, og erfaringerne er meget dårlige. I Spanien, hvor indgåelse af aftaler var obligatorisk, valgte indekseringstjenester som Google News at stoppe indekseringen i stedet for at indgå aftaler med nyhedsmedierne. Resultatet var et voldsomt fald i antallet af henvisninger, som især var til skade for små nyhedsmedier. De spanske læsere kunne ikke længere finde artiklerne hos de mindre nyhedsmedier, hvilket naturligvis gik udover deres indtægter. I Tyskland valgte Google i starten også at fjerne de beskyttede henvisninger (undlade indeksering), og da udgiverne af pressepublikationer indså konsekvenserne af dette, valgte

de fleste udgivere at give Google en gratis licens. Hvis andre indekseringstjenester i en sådan situation fortsat skal betale for indeksering (med snippet-funktion), vil det blot forstærke Google's næsten-monopol på indeksering af online-indhold.

Med erfaringerne fra Spanien og Tyskland er der ikke noget som tyder på, at store indekseringstjenester som Google og store sociale medier som Facebook bare vil betale til udgivere af pressepublikationer for at fortsætte den nuværende praksis for henvisninger. Google og Facebook vil formentlig kunne udnytte deres dominerende position som gatekeeper for brugernes adfærd på internettet til at forhandle meget lukrative aftaler med store udgivere af pressepublikationer (måske endda gratis licenser som i Tyskland), og mindre udgivere vil sikkert blive ignoreret helt af Google og Facebook, hvis de forsøger at kræve betaling for den "digitale anvendelse". En udvikling i den retning vil styrke magtpositionen for store digitale tjenester som Google og Facebook på bekostning af andre konkurrerende tjenester (mindre søgemaskiner og mindre sociale netværk-tjenester). Store nyhedsmedier vil desuden også få deres position styrket på bekostning af små nyhedsmedier, fordi manglende indeksering i søgemaskiner eller manglende muligheder for at henvise til artikler på sociale medier især vil gå ud over de mindre nyhedsmedier, som internettets brugere typisk kun besøger hvis en artikel dukker op i en onlinesøgning, eller hvis der henvises til den på et socialt netværk. Det sidste vil være stærkt skadeligt for den mediepluralisme, som Kommissionens forslag ellers søger at fremme.

For det **tredje**, kan den nye beslægtede rettighed få alvorlige konsekvenser for internettets brugere og deres grundlæggende ret til ytrings- og informationsfrihed. Den praktiske udfoldelse af disse grundlæggende rettigheder sker i dag i høj grad via onlinetjenester på internettet. Borgerne finder information, herunder nyhedsartikler, via internetsøgninger eller henvisninger fra deres kontakter på sociale medier. Hvis der sker væsentlige begrænsninger i mulighederne for at bruge sådanne henvisninger, fordi de digitale tjenester ikke vil indgå aftaler med presseudgivere, vil det have negative konsekvenser for borgernes informationsfrihed. Mange ytringer sker i dag via sociale medier, hvor der henvises til en nyhedsartikel sammen med en kommentar. Det gælder for eksempel en

stor del af den politiske debat på sociale medier som Facebook og Twitter. Hvis sociale medie-tjenester reagerer på krav om betaling for disse henvisninger (med snippets, altså mindre uddrag) ved at blokere for at brugerne kan lave henvisningerne, vil ytringsfriheden lide skade. Det samme gælder, hvis brugerne af sociale medier kun kan lave henvisninger til udvalgte nyhedsmedier, som den sociale medie-tjeneste har indgået en aftale med. I den sidstnævnte situation vil både borgernes ytringsfrihed og mediepluralismen lide skade.

Artikel 13 (visse anvendelser af beskyttet indhold via onlinetjenester)

Efter artikel 13, stk. 1 skal informationssamfundstjenester med store mængder brugergenereret indhold ("som lagrer og giver offentlig adgang til store mængder af værker og andre frembringelser, der uploades af deres brugere") sammen med rettighedshaverne træffe foranstaltninger til at sikre funktionen af de aftaler, der er indgået om anvendelse af deres værker, eller til at forhindre tilgængeligheden i deres tjenester af værker, som er blevet identificeret af rettighedshaverne via samarbejdet med disse tjenesteudbydere (udbydere af informationssamfundstjenester).

Artikel 13, stk. 1 synes at være udformet meget præcist efter den måde, som det såkaldte ContentID system fungerer på hos YouTube (ejet af Google). Rettighedshaverne leverer information til Google, som via fingerprinting analyse af de uploadede videoer bruges til at identificere værker, som rettighedshaverne har ophavsretten til. Når der er et match, enten på billedsiden eller lydsiden af en uploadet video, bestemmer rettighedshaveren om den uploadede video skal blokeres (fjernes) fra YouTube, eller om rettighedshaveren skal have betaling for de reklamer, som vises ved afspilning af videoen. Google har siden juni 2007 implementeret dette system frivilligt i samarbejde med rettighedshaverne. Den foreslåede artikel 13 vil gøre et ContentID-lignende system obligatorisk for alle informationssamfundstjenester med store mængder brugergenereret indhold.

Der er ikke i hverken artikel 13 eller betragtning 37-39 nogen præcis definition af de tjenester, som er omfattet af

artikel 13, udover de centrale ord "store mængder af værker". Ud fra formuleringen må det antages at alle større video/lyd-hosting tjenester (som YouTube, Vimeo, Daily Motion, og Soundcloud), alle større sociale medier (som Facebook, Twitter og Instagram), og måske også alle større cloud-lagrings-tjenester (som Dropbox, Google Drive og Onedrive) er omfattet, idet brugeren her typisk kan vælge at give offentligheden adgang til de uploadede filer med et deep-link (særlig URL). En online-tjeneste som Wikipedia kan potentielt også være omfattet, da den tekst som brugerne skriver kunne udgøre beskyttede værker, eller dele heraf, i andre leksika.

IT-Politisk Forening mener, at den foreslåede artikel 13 vil have meget store negative konsekvenser for internettets funktion og borgernes grundlæggende rettigheder på internettet, især retten til ytringsfrihed og privatliv, samt for små og mellemstore virksomheders muligheder for at udvikle nye innovative online-tjenester. Det er endvidere vanskeligt at overskue omfanget af disse konsekvenser. På den baggrund vil IT-Politisk anbefale, at den danske regering i Rådet arbejder for, at artikel 13 helt slettes fra direktivforslaget.

Denne vurdering og anbefaling uddybes i det følgende.

For det **første** ændrer artikel 13 på afgørende principper i e-handelsdirektivet (2000/31/EF) og retspraksis for online-tjenesters ansvar efter blandt andet e-handelsdirektivet, uden at det fremgår af direktivforslagets betragtninger, at dette er hensigten fra Kommissionens side. Efter artikel 14 i e-handelsdirektivet har informationssamfundstjenester, som tilbyder oplagring, ikke ansvar for den oplagrede information, forudsat at tjenesteudbyderen ikke har kendskab til den ulovlige aktivitet, og straks tager skridt til at fjerne det ulovlige materiale når tjenesteudbyderen bliver bekendt med dette.

Efter den gældende retspraksis, blandt andet C-360/10 (SABAM vs Netlog) kan der ikke pålægges tjenesteudbyderen en generel overvågningsforpligtelse med et filtreringssystem. Af præmis 62-68 i C-275/06 (Promusicae vs Telefónica) fremgår det, at beskyttelsen af den grundlæggende ejendomsret, der også omfatter intellektuelle ejendomsrettigheder, skal afvejes med andre grundlæggende rettigheder for borgerne. Det udelukker på

ingen måde retslige skridt for at stoppe ophavsretslige krænkelse og forhindre fremtidige krænkelse, jf. eksempelvis C-314/12 (Telekabel-sagen). Men afvejningen mod andre grundlæggende rettigheder udelukker altså efter gældende lov og retspraksis en generel overvågningsforpligtelse.

Af betragtning 38 i direktivforslaget fremgår det, at det obligatoriske upload-filter i artikel 13 også skal gælde informationssamfundstjenester, som er omfattet af ansvarsfriheden i artikel 14 i e-handelsdirektivet. Dermed vil EU have lovgivning, som på samme tid pålægger og forbyder en generel overvågning af brugernes uploadede indhold, uden at denne konflikt på nogen måde afklares i direktivforslaget. Forbuddet mod en generel overvågningsforpligtelse hviler tildels på primær lovgivning (Charter om Grundlæggende Rettigheder), og det er således uklart, om sekundær lovgivning uden videre kan ændre på dette. Den vurdering hænger uundgåeligt sammen med det næste punkt om direktivforslagets retsgarantier og krav om proportionalitet i anvendelsen af indholdsgenkendelsesteknologier.

For det **andet** er retsgarantier og krav om proportionalitet i artikel 13 ikke tilstrækkelige. Formelt kræver artikel 13, stk. 1, 3. sætning, at de tekniske foranstaltninger skal være "passende og forholdsmæssige". Udgangspunktet er imidlertid en overvågning af alt uploadet indhold, som fastsættes ensidigt ud fra aftaler og gensidig forståelse mellem tjenesteudbydere og rettighedshaverne. Artikel 13, stk. 3 pålægger endvidere direkte medlemsstaterne at fremme en dialog mellem rettighedshaverne og tjenesteudbydere, hvor både borgere og relevante civilsamfundsorganisationer eksplicit er udelukket fra at deltage. Dette setup er uforholdsmæssigt per design. En uforholdsmæssig foranstaltning kan ganske enkelt ikke implementeres på en forholdsmæssig måde, som artikel 13, stk. 1 prøver at foreskrive.

Borgernes retsgarantier i forhold til upload-filteret kan heller ikke sikres. Hvis tjenesteudbydere vælger at slette uploadet indhold på grund af et match i filtreringssystemet, vil det generelt ske med henvisning til tjenesteudbyderes betingelser for brug af online-tjenesten ("Terms of Service", ToS). Selv om artikel 13, stk. 2 kræver, at tjenesteudbyderen indfører en klage- og

erstatningsordning, vil denne ordning have udbyderens betingelser (ToS) som reference, ikke retsgarantierne i europæisk lov. Kombinationen af at upload-filteret er obligatorisk for tjenesteudbydere ved lov, men i praksis vil blive implementeret i forhold til tjenesteudbydernes ToS, betyder at borgerne reelt afskæres fra en effektiv domstolsprøvelse af den indskrænkning af deres friheder, som de udsættes for via artikel 13.

For det **tredje** er privatiseret håndhævelse af ophavsretslige rettigheder, som artikel 13 er udtryk for, generelt meget uegnet til at sikre proportionalitet i forhold til borgernes grundlæggende rettigheder, herunder ikke mindst borgernes ytringsfrihed (hvis det uploadede indhold blokeres af tjenesteudbyderen). Det gælder i særlig høj grad når den privatiserede retshåndhævelse sker via et automatiseret teknisk filtreringssystem, hvis design alene aftales mellem rettighedshaverne og tjenesteudbydere. Et teknisk filtreringssystem kan med en vis sandsynlighed sikre, at der er et match mellem det uploadede indhold og et ophavsretsligt beskyttet værk. Men det tekniske filtreringssystem har generelt ikke forudsætninger for at vurdere, om der er tale om en ophavsretslig krænkelse, eller om der er tale om en lovlig brug af det beskyttede værk, fordi en af ophavsretsdirektivets undtagelser finder anvendelse. Undtagelserne i ophavsretsdirektivet 2001/29/EF er implementeret forskelligt i de 28 EU-lande, men tjenesteudbyderens ToS (som i praksis bliver "loven" for brugerne) vil næppe tage hensyn til disse forskelle.

I den forbindelse skal vi pege på, at ContentID-systemet som Google frivilligt har implementeret på YouTube siden 2007 har været udsat for omfattende kritik fra civilsamfundsorganisationer. Der er talrige eksempler på overblokering, hvilket er dokumenteret i en undersøgelse fra Efficient Frontier Foundation [1]. IT-Politisk Forening er fra vores medlemmer bekendt med konkrete eksempler, hvor blandt andet en video af en gadedemonstration med politiske talere blev slettet fra YouTube, formentlig fordi der i baggrunden kunne høres musik, som skulle blokeres på YouTube. I den mere absurde afdeling blev en video med fuglesang identificeret som ophavsretsligt beskyttet musik af ContentID [2]. Når den tekniske upload-filtrering alene aftales mellem rettighedshaverne og tjenesteudbydere, som artikel 13 specifikt foreskriver, må det forventes at usikkerheden i de algoritmer som benyttes generelt falder

ud til rettighedshavernes fordel. De har en økonomisk interesse i at få reklameindtægterne fra brugergenereret indhold, og når der sker overblokering, er der ingen økonomiske sanktioner, hverken mod tjenesteudbyderen som foretager denne blokering, eller de rettighedshavere som har indflydelse på de algoritmer som bruges til upload-filtrering og indholdsblokering.

For det **fjerde** vil Kommissionens forslag styrke Google's dominerende position på markedet for onlinetjenester i den Europæiske Union. Artikel 13 er udformet som en nærmest 1:1 kopi af Google's allerede eksisterende anvendelse af ContentID på YouTube. Nu tvinges Google's konkurrenter til at implementere et lignende system og afholde udgifterne dertil. IT-Politisk Forening er bekendt med, at Koda og andre danske og europæiske rettighedsorganisationer for musik er utilfredse med det økonomiske indhold af den aftale, som de har indgået med YouTube om anvendelse af deres musikværker. Emnet omtales i medierne ofte som den såkaldte "value gap" diskussion. Som sådan falder "value gap" diskussionen (økonomiske kontraktforhold) uden for IT-Politisk Forenings arbejdsområde, men vi skal dog bemærke, at det næppe vil gavne forhandlingspositionen for Koda og andre rettighedsorganisationer, hvis EU-lovgivning som artikel 13 ligefrem styrker Google's dominerende position i forhold til andre online-tjenester.

Særligt for små og mellemstore virksomheder, herunder nystartede virksomheder, der udbyder informationssamfundstjenester med brugergenereret indhold, kan forpligtelserne i artikel 13 vise sig at være uforholdsmæssigt byrdefulde. Afgrænsningen til "store mængder" i artikel 13 vil formentlig betyde, at nystartede virksomheder ikke i første omgang skal bekymre sig om upload-filtrering, omend dette afhænger af den praktiske implementering af artikel 13 i de enkelte medlemsstater med deraf følgende risiko for en fragmenteret praksis i Den Europæiske Union. De fleste virksomheder ønsker vækst og større markedsandele, men for en online-tjeneste med brugergenereret indhold vil vækstplanerne konstant have en latent risiko for at forpligtelserne i artikel 13 bliver pålagt tjenesten. Det er vanskeligt at forestille sig noget, som kan være mere hæmmende for forretningsudviklingen i en nystartet virksomhed, der udbyder informationssamfundstjenester.

Noter

[1] YouTube's Content ID (C)ensorship Problem Illustrated, Efficient Frontier Organisation, 2010

<https://www.eff.org/deeplinks/2010/03/youtubes-content-id-c-ensorship-problem>

[2] YouTube Identifies Birdsong As Copyrighted Music, Slashdot, 2012

<https://yro.slashdot.org/story/12/02/26/2141246/youtube-identifies-birdsong-as-copyrighted-music>

Regine Theiss Quist Holm

Fra: jesper tom-petersen <jtp tegner@yahoo.dk>
Sendt: 2. november 2016 12:17
Til: Lasse Lau Nielsen
Cc: Nicky Valbjørn Trebbien; Marie Agerlin Lund; Bente Bech
Emne: Høringssvar vedr. direktiv om ophavsret / digitale marked

Høringssvar vedrørende Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked

Men henvisning til Kulturministeriets høringsbrev af 6. oktober 2016 vedrørende ovennævnte, tilslutter Illustratorklubben i Dansk Forfatterforening sig hermed det af Copydan Billeder indgivne høringssvar.

Med venlig hilsen

P.v.a. Illustratorklubben
Bente Bech
Jesper Tom-Petersen

Illustratorklubben
Dansk Forfatterforening
Strandgade 6
1404 København K

København d. 20. oktober 2016

Hørings svar vedrørende Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked

IFPI Danmark takker for muligheden for at komme med bemærkninger til 'Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked' som offentliggjort af EU-Kommissionen d. 14. september 2016.

IFPI Danmark er musikselskabernes brancheorganisation og repræsenterer producenter af musik i Danmark. Til sammen står IFPI Danmarks medlemmer for omkring 95 % af det samlede marked for salg af indspillet musik i Danmark.

Forslaget fra EU-kommissionen omhandler en lang række forhold, der knytter sig til ophavsrettens rolle i en moderne digital virkelighed. En lang række af disse forhold er ikke relevante for musikproducenterne og de samlede rammevilkår for et spirende digitalt musikmarked.

Nærværende høringssvar behandler derfor udelukkende de forhold i forslaget som kan have afgørende indflydelse på udviklingen af et sundt musikmarked i en digital virkelighed. Det drejer sig om emner relateret til forslagets Artikel 13 vedrørende forholdet mellem rettighedshavere og såkaldte informationssamfundstjenester, og det drejer sig om emner relateret til Artikel 15 vedrørende mulighed for regulering af eksisterende aftaleforhold.

Bemærkninger relateret til 'Leverandører af informationssamfundstjenester' (Artikel 13)

Selvom det danske musikmarked er blandt de mest digitale i verden, udfordres den positive udvikling alvorligt af en uklar lovgivning om den såkaldte 'hosting safe harbour'. Fænomenet blev i sin tid introduceret i e-handelsdirektivet for at sikre, at udbydere af passive tekniske løsninger på internettet ikke kunne stilles til ansvar for ulovligheder begået på deres platforme. Problemet er imidlertid, at aktive musikudbydere som YouTube også påberåber sig ansvarsfritagelse med henvisning til *safe harbour*. Dermed undgår de at lave licensaftaler med musiklivet på lige fod med tjenester som Spotify, Apple Music, og TDC Play. Til illustration omsatte danske musikselskaber i 2015 for 323 mio. kr via streaming. Ud af det samlede beløb kom de 305 mio. kr. fra fuldt licenserede streamingtjenester som Spotify, Apple Music, og TDC Play. Blot 18 mio. kr. kom fra tjenester som YouTube på trods af at en tjeneste som YouTube er en af de absolut mest benyttede streamingtjenester i Danmark. Således er den uforholdsmæssige lave andel på 18 mio. kr. en understregning af, at en tjeneste som YouTube med påberåbning af *safe harbour* i det digitale musikforbrugs vorden har været i stand til at diktere urimelige krav i forhandlingerne med rettighedshavere, som modsat har forsøgt at møde den digitale virkelighed på alle tænkelige måder.

Den aktuelle situation skaber en uholdbar konkurrenceforvridning, som er uacceptabel i en moderne markedsøkonomi. Derfor bør man fra politisk side skærpe formålet med *safe harbour*, så den ikke længere bliver et ly, hvor nogle tjenester skraber penge til sig på bekostning af sine konkurrenter og de musikere og musikselskaber, der leverer indholdet.

I det lys betragter IFPI Danmark forslaget som et positivt første skridt på vejen. Forslaget indeholder i den forbindelse flere vigtige elementer:

- En bekræftelse af, at tjenester, der (som YouTube) benytter brugeroploadet indhold kommunikerer indhold til offentligheden.
- En tydeliggørelse af, at tjenester, der aktivt spiller en rolle i forhold til at optimere præsentationen af brugeroploadet indhold og promoverer indholdet, ikke understøttes af den såkaldte safe harbour i e-handelsdirektivets Artikel 14. Denne tydeliggørelse er essentiel, da safe harbour netop blev introduceret i e-handelsdirektivet for at fritage passive tekniske mellemmand på nettet for ophavsretligt ansvar.
- En forpligtelse for tjenester, som giver adgang til store mængder af indhold, til at sikre at uautoriseret indhold ikke optræder på tjenesterne – eksempelvis gennem effektiv teknologi, der kan genkende uautoriseret indhold. Denne forpligtelse er vigtig fordi en ineffektiv fjernelse af uautoriseret indhold betyder en klar og urimelig svækkelse af rettighedshavernes forhandlingsposition.

Selvom IFPI Danmark generelt er positiv i forhold til ovenstående er der behov for yderligere to skærpnings i forslagens tekst (Betragtning 38 og Artikel 13):

- Betragtning 38 omhandler, at tjenester, der (som YouTube) benytter brugeroploadet indhold i praksis kommunikerer indhold til offentligheden. Det er væsentligt, at denne betragtning inkluderes direkte i Artikel 13 for at styrke den juridiske præcision, da en Artikel har større juridisk tyngde end en Betragtning. Således vil domstole få et klarere udgangspunkt for at fortolke den endelige tekst.
- Italesættelsen af at tjenesterne 'kommunikerer til offentligheden' bør akkompagneres af, at tjenesterne 'tilgængeliggør materiale for offentligheden'. Dette skyldes, at den rettighed som anvendes i forbindelse med online distribution blandt andet for musikproducenter beror på retten til at gøre materiale tilgængeligt for offentligheden.

Bemærkninger relateret til 'Aftalejusteringsordning' (Artikel 15)

Det er IFPI Danmarks opfattelse, at Artikel 15 er unødvendig og blot vil bidrage til at skabe juridisk og kommerciel usikkerhed i forhold til den aftalefrihed som kendetegner musikbranchen i dag.

Vi skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at Aftalelovens paragraf 36 allerede i dag indeholder mulighed for regulering af eksisterende aftaleforhold.

På vegne af IFPI Danmark

Lasse Lindholm

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

24. oktober 2016

Vedr. ophavsretspakke II: Høring over forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked.

Hi3G Denmark ApS (herefter Hi3G) har den 6. oktober 2016 modtaget høring over forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked. Hi3G har gennemlæst fremsendte og finder bestemmelserne uklare. Dette gælder navnlig artikel 13, hvori Hi3G fx finder det uklart, hvad: "take measures to ensure the functioning of agreements with rightholders for the use of their works" indebærer for Hi3G og leverandører af informationstjenester generelt.

Hi3G så gerne, at man uddybde betydningen af direktivets artikler og at Hi3G i så fald gives mulighed for at komme med yderligere kommentar. Hi3G vil gerne holdes underrettet om fremtidig udvikling med ophavsretspakken.

Jeg står selvfølgelig til rådighed skulle I have spørgsmål til ovenstående.

Med venlig hilsen

Maria Egstrand
Legal and Regulatory Counsel
Hi3G Denmark ApS
31200480

Google Denmark ApS
Skt Petri Passage 5,2
1165 Kbh K

4. November 2016

Høringssvar vedrørende Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked

Google Denmark ApS ("Google") giver hermed svar på Kulturministeriets høring om Ophavsretspakke II. Høringssvaret indeholder et svar på:

- Artikel 11 vedrørende ophavsret for udgivere af pressepublikationer
- Artikel 13 vedrørende visse anvendelser af beskyttet indhold via onlinetjenester

Sammenfatning - Googles kommentarer til artikel 11 og 13 (herunder betragtning 38)

Google støtter tiltag til øget transparens omkring betalingsaftaler og øget kontrol med ophavsretsbrud. Vi advarer kraftigt mod at indføre en ny ophavsret for udgivere af pressepublikationer, fordi det:

- Ignorerer de negative erfaringer med lignende modeller fra Tyskland og Spanien
- Kan forhindre Google og andre i at sende profitgivende trafik gratis videre til udgiverne
- Vil være et historisk brud med linket som grundstruktur for det frie, demokratiske internet
- Skader informationstilgængeligheden og internetbrugernes muligheder for at finde og dele information
- Skader digitale iværksætteres mulighed for at skabe vækst og innovation
- Duplikerer mediernes allerede eksisterende muligheder for kontrol

Endvidere advarer vi mod at indføre et obligatorisk krav om indholdsgenkendelsesteknologi, da det vil udgøre en betydelig adgangsbarriere for iværksættere og mindre platforme. Vi gør opmærksom på, at det i praksis er umuligt at leve op til forslaget om platformes ansvar for at blokere alt indhold, der er beskyttet af ophavsret med mindre man åbner op for en betydelig censur af brugergenereret indhold. Endelig er det ikke blot umuligt at blokere alt indhold, der er beskyttet af ophavsret, det er også i strid med EU's regler for formidleransvar¹, der er fastsat i EU's e-handelsdirektiv.

Vi støtter målet om at øge de kreative industriers muligheder og omsætning. Derfor mener vi også, at de foreslåede foranstaltninger for transparens vil gavne kunstnere og komponister, og give dem mulighed for at få bedre adgang til de data, som tjenester såsom YouTube leverer til partnere. I de følgende afsnit uddyber vi vores kommentarer.

Artikel 11 - ny ophavsret for udgivere af pressepublikationer² gør mere skade end gavn

Google deler Europa-Kommissionens mål om at sikre en bæredygtig fremtid for udgivere af pressepublikationer i den digitale tidsalder. Vi indgår partnerskaber med udgiverne på tværs af

¹ Også kaldet intermediary liability på engelsk

² Internationalt er denne form for ophavsret også kendt som "neighboring rights" eller "ancillary copyright"

Europa og verden med det formål at drive trafik til udgavernes hjemmesider, øge brugernes engagement og derigennem øge deres indtjeningsmuligheder. Vores annoncetjenester gør det muligt for udgiverne at tjene penge på deres indhold online. Hver måned genererer Google en omfattende og gratis trafik til udgavernes hjemmesider med 10 milliarder klik. En trafik som udgiverne kan konvertere til omsætning og profit i form af fx annoncering, abonnement- eller mikrobetalingsløsninger. Alene den trafik, som Google genererede til nyhedsudgivere i Storbritannien, Tyskland, Frankrig og Spanien i 2014, har Deloitte vurderet til at være 746 millioner euro værd (svarende til cirka 5,5 milliarder danske kroner). Deloitte vurderer også, at værdien af hver enkelt henvisning til et nyhedsmedies hjemmeside er mellem 0,04 og 0,08 euro værd³ (svarende til cirka 30 - 60 danske øre). Derudover samarbejder Google med udgivere om produktudvikling, forskning, innovationsprojekter og uddannelse gennem Googles Digital News Initiative⁴. Vi står gerne til rådighed, hvis der ønskes uddybende oplysninger om dette projekt.

Det er med udgangspunkt i troen på partnerskaber og en stærk holdning til journalistikkens værdi for samfundet, at vi mener artikel 11 i Europa-Kommissionens forslag vedr. ophavsret for udgivere af pressepublikationer vil gøre langt mere skade end gavn. Ud over fornuftige tiltag til øget transparens omkring betalingsaftaler og øget kontrol med ophavsretsbrud foreslår Europa-Kommissionen i artikel 11 at tildele udgivere af pressepublikationer en ny ophavsret, der gør det muligt at kræve betaling for, at onlinetjenester anvender de såkaldte "snippets", når tjenesterne linker til nyhedsudgiveres websites. Snippets er korte uddrag fra en artikels titel eller tekst, der gør at den lange, ofte uforståelige url-adresse har en titel og eventuelt en mindre, forklarende tekstbid. Internettet bygger på links og deling af information, og uden snippets er links nytteløse for brugeren, som ikke vil kunne læse, hvor et klik fører hen, eller vil kunne finde artiklen frem ved en emneordssøgning. Forslaget kan dermed skade de bærende dynamikker på et frit internet og den grundlæggende informationstilgængelighed, som internettet og links tilbyder. Indførelsen af en ny ophavsret for udgivere af pressepublikationer vil ramme alle, der skriver, læser eller deler nyheder

For internetbrugere bliver det sværere at finde nyheder og artikler, hvilket betyder en begrænsning af deres informationsfrihed, og for især mindre og mindre etablerede medier - herunder iværksættere, bliver det sværere at nå læsere, hvilket betyder en begrænsning af medieudbuddet og virker til at virke stik mod den generelle hensigt om et differentieret og diversificeret medieudbud. Som forslaget ser ud nu, vil det klart begrænse Googles mulighed via søgemaskinen og Google News (pt. ikke lanceret i dansk version) for at forbinde brugeren med den søgte information samt i at sende gratis trafik videre til medierne.

Forslaget ligner i høj grad de to fejlslagne lovtiltag i Tyskland og Spanien. Det baserer sig især på den tyske model, som det tilmed udvider, idet der er tale om al digital anvendelse af links, som er "acts of communication to the public"⁵. Det vil sige, at forslaget ikke blot omfatter søgemaskiner eller nyhedsaggregatorer, men også delinger på sociale netværk eller linking i apps. En selvstændig udfordring er dog også, at forslaget er så vidtrækkende og bredt, at der er stor usikkerhed om, hvordan det skal tolkes. Mens Europa-Kommissionens forslag ikke præcist angiver omfanget af en eventuelt ny rettighed for udgivere af pressepublikationer, er vi

³ "The impact of web traffic on revenues of traditional newspaper publishers: A study for France, Germany, Spain and the UK", Deloitte LLP, <http://goo.gl/XcnLG4>

⁴ Læs mere i det vedlagte Bilag 1.

⁵ Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ophavsret på det digitale indre marked, Betragtning 33, Bruxelles, den 14.9.2016 COM(2016) 593 final

opmærksomme på, at nogle udgivere har presset på for en ny europæisk rettighed netop i stil med dem, der er blevet indført i Tyskland og Spanien. I begge lande har rettigheden resulteret i, at online platforme er blevet pålagt at betale for at vise snippets, men lovene har ikke givet de forventede fordele for udgiverne. Til gengæld har de skabt en række ikke-intenderede negative konsekvenser for både udgivere, digitale iværksættere og forbrugere. I Spanien, hvor loven ikke gav udgivere mulighed for at give afkald på deres ret til vederlag, har flere onlinetjenester måtte lukke⁶, og medierne har som konsekvens oplevet en reduceret webtrafik på omkring 6 pct. Det var dog særligt de små og mindre kendte udgivere, som led mest, idet de mistede 14 pct. af deres trafik. I alt er omkostningen for den lavere trafik til spanske udgivere estimeret til at være 10 millioner euro om året (svarende til næsten 75 millioner danske kroner). Disse negative konsekvenser var alene et resultat af den obligatoriske regel, der omfattede nyhedsaggregatorer i Spanien. Så kan man spekulere over, hvad konsekvensen vil være, hvis en bredere og europæisk model, der omfatter søgemaskiner, sociale medier, apps osv. indføres i hele EU. Den tabte webtrafik i Spanien er årsagen til, at mange udgivere er imod nye rettigheder for udgivere af pressepublikationer. Fx har organisationer som Die Zeit (Ty), Les Echos (F), AEEPP (Sp), Prisa (Sp), Anso (It), Melty (F), Golem (Ty) og The European (Ty) alle kritiseret den ny rettighed for udgivere, mens en lang række europæiske medier også har sendt et fælles brev til Europa-Kommissionen i efteråret 2015, hvor de advarede kraftigt mod at indføre neighboring rights i EU⁷. I modsætning til Spanien, hvor mediers afkrævning af vederlag fra nyhedsaggregatorer er obligatorisk, har det i Tyskland været muligt at give afkald på vederlag. Det valgte 98% af de tyske medier at benytte sig af i forhold til Google News.

Både de eksisterende love og kommissionens forslag bygger på en god intention om at give publicistiske rettighedshavere en større grad af kontrol og bestemmelse over deres materiale på digitale platforme, herunder søgemaskiner. Det er dog en udbredt misforståelse, at denne kontrol ikke allerede findes inden for Robot Exclusion-protokollen, som undtager indhold fra indeksering på andre platforme ved at markere selve url-linket med 'robot.txt'. I denne henseende duplikerer den nye rettighed altså eksisterende muligheder for kontrol.

Artikel 13 - krav om obligatorisk indholdsgenkendelsesteknologi og formidleransvar forhindrer frie, brugergenererede platforme

Formålet med artikel 13 er at forhindre, at indhold, der krænker ophavsretten, bliver uploadet til internettet. Google støtter målet om at øge de kreative industriers muligheder og omsætning og støtter aktivt op om kampen mod pirateri - her i Danmark blandt andet i samarbejde med Rettighedsalliancen. I den forbindelse mener vi også, at de foreslåede foranstaltninger for transparens vil gavne kunstnere og komponister, og give dem mulighed for at få bedre adgang til de data, som tjenester såsom YouTube leverer til partnere. Google har nogle af verdens bedste teknologier til at bekæmpe krænkelser af ophavsretten⁸, og vi stiller de mest avancerede værktøjer til rådighed for rettighedshavere i Europa og verden over. Som førende på dette område og som en erfaren udvikler af indholdsgenkendelsesteknologi, er Google dog meget

⁶ I Spanien lukkede flere digitale tjenester, store såvel som små, som følge af vedtagelsen af den nye rettighed for udgivere. Det var ikke kun Google News, men også lokale services såsom Planeta Ludico, NiagaRank, InfoAliment, Multifriki og Meneame, der valgte at lukke. Da disse tjenester typisk opererede ud fra en gratis-for-forbrugeren model, betød introduktionen af betalingskrav for links, i form af den nye rettighed for udgivere, at grundlaget for indtjening forsvandt og tjenesten blev økonomisk urentabel.

⁷ http://www.aeepp.com/pdf/151204_Statement_on_Digital_Single_Market_FINAL.pdf

⁸ Læs mere om, hvordan Googles Content ID, der benyttes på YouTube, fungerer i det vedlagte bilag 2

bekymret over anvendeligheden og håndhævelsen af artikel 13. Vi frygter, at forslaget brede anvendelsesområde risikerer at forhindre brugere og platforme i at dele kreativt indhold online - uanset om platformene er Googles eller andre.

Over en syvårig periode har YouTube⁹ udviklet indholdsgenkendelsesteknologien Content ID i tæt samarbejde med interessenter, brugere og rettighedsindehavere for at imødekomme deres bekymringer om tilstrækkelig beskyttelse af deres indhold. Content ID har kostet 60 millioner amerikanske dollars (svarende til cirka 410 mio. danske kroner), og det har taget en dedikeret indsats fra et stort hold ingeniører at udvikle ny og original computerteknologi til formålet. Hvis EU indfører et obligatorisk krav om brug af indholdsgenkendelsesteknologier, vil det skabe en markant adgangsbarriere for iværksættere og nye platforme.

Dertil er der en praktisk dimension af artikel 13's krav om at blokerer *alt* indhold, der er beskyttet af ophavsret (fra de største forvaltningsforeninger til ukendte amatørkunstnere) og uanset format (tekst, billedmateriale, skulpturer, fotos, musik osv.), der simpelthen ikke er mulig. Content ID vil aldrig kunne inkludere referencefiler for hvert eneste ophavsretsbeskyttet værk, som kan inkluderes i hvert remix, der uploades til siden. Selvom Content ID lige nu har mere end 58 millioner referencefiler i databasen, udgør dette kun en lille andel af alt det lyd-, video-, og billedmateriale, som falder inden for ophavsretten. Lige meget hvor omfattende Content ID's database bliver, kan det ikke genkende og sikre blokering af alle værker. Selvom Google er stolt af Content ID og den måde, hvorpå det kan reducere transaktionsomkostninger for at licensere onlinevideoer (inklusive remixes), så vil Content ID heller aldrig kunne adressere al den kompleksitet, som producenter og brugere står over for. Eksempelvis kan Content ID ikke afgøre, hvorvidt et givent værk, som en bruger uploader, er dækket af en undtagelse i ét eller flere medlemslande i EU. Dette kan resultere i uretmæssig blokering af videoer. Derudover fremsætter rettighedsindehavere til tider også uretmæssige krav. For det meste er det fejl, men Content ID er et magtfuldt værktøj, der giver rettighedsindehaveren direkte mulighed for at fjerne brugeres ytringer, hvilket understreger vigtigheden af både at beskytte brugere såvel som rettighedshaveres indhold.

Endelig er artikel 13 og særligt betragtning 38, der kræver at al anvendelse af værker på diverse platforme skal være licensbaseret, samt at informationssamfundstjenester proaktivt skal filtrere al tekst-, video-, og lydindhold, i strid med de regler for formidleransvar (intermediary liability), der er fastsat i EU's e-handelsdirektiv¹⁰. I henhold til dette direktiv er tjenester og platforme ikke forpligtet til proaktivt at monitorere det indhold, brugerne uploader. De er derimod forpligtet til at tage affære, idet de bliver opmærksomme på, at ophavsretten krænkes. Med dette direktivforslag vil platformene anses ansvarlige hver eneste gang en bruger uploader ophavsbeskyttet indhold - endda også *før* platformene er bevidste om, at det konkrete indhold er beskyttet ved ophavsret. Konsekvensen af at pålægge platforme formidleransvar og dermed bryde med e-handelsdirektivet vil være, at alt materiale skal granskes, inden det publiceres online. Sagt med andre ord vil det gøre internettet til et sted, hvor alt, der uploades, først skal gennemgås og godkendes af advokater, før det overhovedet kan finde et publikum. På YouTube uploades der 400 timers indhold hvert eneste minut - en mængde information så massiv, at den i praksis umulig at granske på forhånd. I fald dette kræves, vil det for det første medføre en klar

⁹ YouTube er en licensbaseret service, ejet af Google, og derfor tjener virksomheden kun penge på værker (fx musikindhold), hvor YouTube har aftaler med rettighedshaverne.

¹⁰ http://ec.europa.eu/internal_market/e-commerce/directive/index_en.htm

begrænsning af brugernes ytrings- og informationsfrihed og for det andet en omfattende risiko for censur fra informationssamfundstjenesterne, der med det juridiske ansvar for brugergenereret materiale af praktiske årsager vil se sig nødsagede til at blokere materiale, når blot det kan betvivles. Platforme med brugergenereret indhold spiller en vigtig rolle i facilitering af ytrings- og informationsfrihed, og en skærpelse af platformenes a priori ansvar for indhold vil fjerne hele grundlaget for frie, brugergenererede informationsøkosystemer.

København d.d.

Christine Sørensen
Policy Manager
Google Denmark ApS.

Bilag

Bilag 1 - Google samarbejder med udgiverne

Internettet har skabt et nyt online marked. Det forandrer forbrugernes adfærd og udgør en enestående mulighed for vækst og innovation og nye forretningsmodeller. Samtidigt udfordrer internettet dog også en række eksisterende forretningsmodeller, og især på medieområdet i Danmark er der et betydeligt behov for nye forretningsmodeller, der imødekommer brugernes krav til adgang og distribution, og som samtidigt kan bidrage til øget omsætning, profit og finansiere en ressourcekrævende indholdsproduktion.

Google anerkender fuldt ud værdien af en sund og velfungerende mediebranche, der bidrager til demokrati og samfund med journalistik og viden. Derfor samarbejder vi med udgivere på tværs af Europa om produktudvikling, forskning, innovationsprojekter og uddannelse.

Det gør vi blandt andet gennem Digital News Initiative (DNI), som i samarbejde med 160 europæiske mediehuse støtter medieinnovation inden for digitalt indhold og nye forretningsmodeller. Googles bidrag til partnerskabet er dels en fond på 150 mio. euro, som går til mediers udviklingsprojekter, og dels en investering af ingeniørressourcer til konkret udvikling. Eksempelvis har DNI på opfordring fra mediepartnerne netop udviklet et nyt mobilformat, AMP, og udgivet det opensource software til fri afbenyttelse for alle, der vil præsentere deres artikler i høj kvalitet og høj hastighed på mobile enheder. Rent teknisk udviklingsarbejde er ekstremt ressourcekrævende for både store og små medier hver for sig, hvorfor det gav mening for partnerskabet at finde en fælles løsning med hjælp fra Google¹¹. Desuden bidrager Google til mediernes digitale udvikling i form af træning og videreuddannelse på Google News Lab, som har trænet over 12.000 journalister, studerende og akademikere siden april 2015.

Bilag 2 - Sådan virker Googles Content ID på YouTube

Google har udviklet sin egen teknologi, Content ID, der går langt længere end loven kræver. På grund af Content ID kan rettighedshavere selv bestemme, om deres værker skal blive på YouTube i det tilfælde en bruger uploader en af deres film eller musikstykker. Alt rettighedshaveren skal gøre er at uploade en referencefil til YouTube's database, der indeholder millioner af filer med musik og film. Samtidig skal rettighedshaveren tage stilling til, hvad der skal ske med værket, hvis en bruger forsøger at uploade det; skal det tages ned eller ønsker rettighedshaveren, at det skal forblive online, så han eller hun dermed kan tjene penge via annoncer? De fleste rettighedshavere vælger sidstnævnte løsning¹².

Systemet fungerer på den måde, at hver gang en bruger uploader en fil til YouTube, så bliver filen automatisk sammenlignet med alle referencefiler i databasen for at finde et match. Content ID kan identificere matches på både lyd og video, hele stykker såvel som delelementer, samt lyd og video i dårlig kvalitet. Hele processen er automatiseret, så rettighedshaveren skal blot uploade en referencefil og tage stilling til, om filen skal tages ned eller forblive på YouTube.

¹¹ <https://www.ampproject.org/>

¹² YouTube udbetaler størstedelen af den annonceomsætningen, der generes på YouTube, til rettighedshaverne. YouTube og Google Play Music har udbetalt mere end 3 milliarder dollars til musikindustrien og har aftaler på plads med hundredvis af uafhængige labels verden over.

Kulturministeriet
Sendt pr. e-mail til ln@kum.dk
Cc ntv@kum.dk map@kum.dk

04-11-2016
Dok. 160992/ah

Kulturministeriets høring om ophavsret på det digitale indre marked

Med henvisning til mail af 6. oktober 2016 skal Forbrugerrådet Tænk hermed fremsende sine indledende bemærkninger til EU-Kommissionens forslag.

Forslaget udspringer af EU-Kommissionens digitale indre marked strategi fra 2015, som blandt andet har til formål at sikre en bedre adgang til digitale varer og tjenesteydelser for forbrugere på tværs af grænserne i Europa. Heroverfor står ønsket om fortsat at sikre kreativitet og produktivitet i en tid, hvor internettet er en væsentlig markedsplads og derfor vanskeliggør rettighedshavernes mulighed for at få betaling for indhold.

Forbrugerrådet Tænk anerkender naturligvis denne udfordring, men har grundlæggende den holdning, at rettighedshaverne til stadighed må arbejde i retning at udvikle forretningsmodeller, som harmonerer bedre med den digitale udvikling og distribution af indhold. Dette er sket inden for musik og e-bøger, men ikke inden for film og andet markedsopdelt indhold, hvilket begrænser udviklingen af et digitalt indre marked. Lad os for en god ordens skyld understrege, at uanset vores opfordring til at fremme digitale bæredygtige forretningsmodeller, er vi tilhængere af den grundlæggende beskyttelse af værker og indhold, som ligger i ophavsretsreguleringen.

Konkrete bemærkninger:

Artikel 11 indfører en helt ny ophavsret for udgivere af pressepublikationer, som giver disse adgang til at kræve betaling, når onlineplatforme anvender korte uddrag af deres artikler (med det formål at brugerne deler eller klikker på linket). Vi har naturligvis forståelse for, at rettighedshavere gerne vil have betaling for deres artikler, men omvendt må man også gå ud fra, at især mindre ophavsmænd har fordele ved, at uddrag af deres artikler deles på grund af den store markedsføringsværdi internettet giver.

Da det er svært at gennemskue konsekvenserne af artikel 11, herunder i hvilket omfang forbrugernes frie adgang at dele nyheder og få information via links begrænses, kan Forbrugerrådet Tænk ikke støtte reglen. Hvis onlineplatforme skal til at betale for at dele links til artikler, vil det formentlig begrænse deres brug af artikeluddrag og dermed forbrugernes adgang til information. Det kan eventuelt også få den konsekvens, at forbrugere skal betale for at dele links. Dette er en fundamental ændring af den måde internettet fungerer på i dag, og det mener vi ikke er en hensigtsmæssig vej at gå.

Artikel 13 stiller krav om, at leverandører af informationsplatforme skal træffe foranstaltninger til at screene det indhold, der lægges op af brugerne med henblik på at fjerne beskyttet indhold. Forbrugerrådet Tænk anerkender behovet for at sikre, at beskyttet indhold ikke distribueres uden betaling til rettighedshaverne. Imidlertid kan vi ikke støtte artikel 13, da reglen er meget bredt formuleret og således også har til formål at fjerne brugergenereret indhold. Som reglen er formuleret, er der risiko for, at bearbejdet indhold, som når et barn deler sin hjemmelavede sangvideo, hvor en kunstners sang også indgår, bliver fjernet, ligesom en privat ferievideo, hvor noget musik indgår, kan risikere at blive fjernet.

Ligesom reglen i artikel 11, er konsekvenserne svære at gennemskue, men der er en risiko for, at der sættes en stopper for den frie og naturlige måde forbrugere anvender internettet på i dag. Der er

ligeledes en risiko for, at platformslieferandørerne for at undgå eventuelle problemer, installerer automatiserede systemer, der fjerner mere fra informationsplatformene, end der egentlig er retligt beæg for nødvendigheden af.

Forbrugerrådet Tænk mener derfor, at brugergenereret indhold uden kommercielt formål skal være undtaget informationsplatformenes adgang til at fjerne indhold.

Det forhold at der i artikel 13, stk. 2 indføres en klagemulighed, ændrer ikke vores skepsis. Det er således svært at vurdere, hvilken gavn en klageadgang har, så længe regelsættet ikke tildeler private forbrugere en ret til at bearbejde beskyttet indhold.

Da vi er i fortsat dialog med den europæiske forbrugerorganisation BEUC om en mere omfattende politikformulering på dette felt, vil vi sende supplerende høringssvar på et senere tidspunkt.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Anette Høyrup
Seniorjurist

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København L
E-mail: lln@kum.dk; ntv@kum.dk; map@kum.dk

København den 4. november 2016

Høringssvar over "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked"

Foreningen af Danske Videodistributører (FDV) ønsker med nærværende at tiltræde det af Ophavsrets Danmark indleverede høringssvar på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked.

FDV's medlemmer får fra film- og tv-producenter overdraget rettigheder til AV-produktioner, og overdragelsen er typisk afgrænset territorielt og formatmæssigt; dvs. afgrænset til bestemte udnyttelsesformer. Årsagen til sådanne afgrænsninger skal ses i et større perspektiv af finansieringsmæssige, markedsføringsmæssige og kulturelle forhold.

Overordnet set tiltræder FDV det af Ophavsrets Danmark indleverede høringssvar og bemærker i den forbindelse i særdelshed, at området for ophavsret og reguleringen heraf i allerhøjeste grad bør ske via frivillige aftaler og gennem individuel forhandling mellem rettighedshavere og erhververe.

I relation til **direktivets art. 10** er det FDV's opfattelse, at det er behæftet med væsentlig usikkerhed om et organ som det foreslåede – der skal bistå i diskussioner om manglende licens – vil være brugbart eller nødvendigt.

Med venlig hilsen

Morten Bøgenskjold
Juridisk konsulent

+45 51 84 51 85 / morten@fdv.nu